

sammen med, hvad det ærede Medlem fra Højrup (J. Fog-Petersen) udtalte om mig, at jeg havde talt om det nuværende Ministerium saaledes, at det ligefrem kunde bruges til at udraabe et Leve paa. Der kan man se, at selv de, der hører til samme Parti, kan være i højeste Grad uenige. Desværre var det den højtærede Konseilspræsident, der havde faaet det mindst gunstige Indtryk af mine Udtalelser. Det beklager jeg. Det skulde oprigtigt glæde mig, om den nuværende Regering vilde rette disse og mange andre Forhold; saa vilde jeg være gladere ved den, end jeg er.

Jeg maa yde min Anerkendelse af den Resoluthed, hvormed den højtærede Forsvarsminister i en tidlig Morgenstund indtog Trekroner. Ganske vist havde det maaske ikke helt Karakteren af en Overrumpling, idet Fortet vistnok desværre i Forvejen var alarmeret, men det har dog, efter hvad jeg har hørt, udøvet en meget gunstig Virkning. De Oplysninger, der er fremkomne angaaende Forholdene derude med Hensyn til Kostforplejningen, er vel ikke ganske overensstemmende med de Oplysninger, jeg gav, men nu bliver der jo holdt Forhør i Sagen, og jeg tror, at de vil komme til at give mig Ret i mine Udtalelser. Det har ikke været mig særlig om at gøre at vinde parlamentariske Laurbær paa dette Spørgsmaal, men det har glædet mig at høre, at Forholdene derude nu er meget bedre, og at Mandskabet er udmærket tilfreds, og jeg maa ogsaa udtale min Anerkendelse af den Energi, hvormed Regimentschefen og Bataillonscheferne har taget paa denne Sag. Det har for øvrigt interesseret mig, at Bladet „Social-Demokraten“ ikke har haft to Ord om denne Begivenhed. Det plejer ellers at svælge i den Slags Affærer, men de interesserer det maaske mindre, naar de ikke fremdrages af dets eget Partis Medlemmer.

Jeg maa for en Gangs Skyld — det er saa sjældent, Lejlighed dertil gives, at jeg maa benytte den — udtale min Sympati med adskillige af de Udtalelser, vi i Aftes hørte af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) om forskellige Forhold i Hæren. Det ærede Medlem henstillede til den højtærede Forsvarsminister at gennemføre forskellige Reforme, hvoraf adskillige har min Sympati. Jeg synes ogsaa, at der her er en udmærket Opgave for den radikale Minister, og jeg ser ham gerne iværksætte den. Det vilde ogsaa bidrage til at gøre Hæren mere populær i

Befolkningens Øjne, og den højtærede Forsvarsminister vilde derved komme til at gavne den Etat; han staaer i Spidsen for.

Forskellige Talere har repliceret til mine Udtalelser om, hvorfor Socialdemokratiet ikke i Aar har mindet Justitsministeren om, at vi hurtigst muligt skulde have Retsreformen gennemført. Navnlige var jo det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) i den Anledning ude med en længere Redegørelse, men ogsaa forskellige andre socialdemokratiske Talere har holdt lange Taler derom, ikke blot ude paa Kløvermarksvej, hvor der har været Møde om Sagen, men ogsaa her i Tinget. Det ærede Medlem fra Fakse søgte at berolige mig med, at Socialdemokratiet havde kritiseret vort Retssystemes Vildfarelser, længe før jeg havde lært at læse ABC. Dersom det ærede Medlem fra Fakse nu havde været beskeden, vilde han have taget sig selv med sammen med mig. Jeg kom nemlig til at se i Fortegnelsen over Medlemmernes Alder, og derefter skulde det ærede Medlem kun være to Aar ældre end jeg, saa hvis han har været med til sammen med Socialdemokratiet at kritisere Retsvildfarelser den Gang, jeg lærte ABC, maa han have været et meget fremmeligt Barn. — Det ærede Medlem fra Møen (Jessen) var ogsaa inde paa denne Sag. Han udtalte for Resten, at han havde haft den Skæbne at være sammen med mig herinde. Ja, saadan kan man jo møde sin Skæbne baade her og der, og vi har nu haft den Skæbne at træffe hinanden. Jeg maa for øvrigt sige for mit Vedkommende, at den har været meget fornøjelig. Det ærede Medlem var nær ved at sige det samme, men undlod det dog. Derimod udtalte han, at Gaardmændene — det er jo socialdemokratisk Tradition en Gang imellem at kaste sig over Gaardmændene — havde ikke længere Interesse for Retsreformens Gennemførelse, det var kun, den Gang Sylow rejste rundt og spredte Rædsel om sig, at man talte om den Slags Ting. Jeg vil for Resten, da Fænomenet Sylow er draget frem, sige, at det var nu ikke ondt alt, hvad Sylow gjorde. Gud bevares, han tog fejl og gik vel haardt frem, men Forholdet er dog det, at der i mange Aar, efter at han havde været ude som Kommissionsdommer, var meget faa Ildebrande paa Landet, men nu brænder det meget hyppigt igen. Jeg vil benytte Lejligheden til at udtale, at det vistnok var heldigt, om alle Ildebrandstilsælde, for saa vidt de da ikke ligefrem er opklarede paa Forhaand, blev behandlet af Kommissionsdomstole. Den stedlige